

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, la. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenas, Víctor Maceda,
Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián
i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Redacció de Perpinyà: Sebastià Girard.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Cañís, Albert Clo-
sas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé,
Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel
S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F.
Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon,
Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca),
Anna Sàez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia),
Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà,
Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Francesc de Paula
Burguera, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela,
Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel,
Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent,
Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies,
Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu,
Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa,
Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès,
J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montserrat Minobis,
Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz,
Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont,
Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sàez Mateu,
Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes,
Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Feliu Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissa Velert, Sergi Verger,
Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet,
Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez,
Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: EL TEMPS.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona).
Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La campanya electoral pel referèndum sobre el Tractat internacional pel qual s'estableix una Constitució per a la Unió Europea ha començat sense pena ni glòria, i probablement acabarà igual, o fins i tot amb més pena que glòria. El decalatge més important és entre les paraules i els fets. El referèndum en qüestió servirà perquè la ciutadania es pronuncie, encara que de manera no vinculant, sobre un tractat que tots els partits coincideixen a dir que tindrà una gran influència en les nostres vides. En la pràctica, però, aquesta transcendència i aquesta importància no es veu enlloc. És més el que sí que es veu és la manca d'arguments i la voluntat de reduir el debat a una tria entre el bé i el mal, entre la salvació i el caos. Aparentment és una manera ben fàcil de conduir la població cap a una posició concreta sense opció per al debat raonat com si no hi haguera dubtes i tota discussió fóra un atemptat a la bona conducta europea. Bona prova d'això és el que ha passat aquests primers dies de precampanya pel referèndum. El ministre d'Indústria, José Montilla, i el portaveu del PSC al Parlament de Catalunya, Miquel Iceta, han eixit a la palestra del debat amb el gran argument que votar no a aquest tractat constitucional és situar-se al costat de l'ultradreta i el populisme europeu de Le Pen, Haider, Vlaams Blok i Ian Paisley. Deixant de banda que s'obliden de mencionar que al cantó del sí hi ha polítics com Aznar, Berlusconi i fins i tot grupuscles espanyolistes, demostra quin és el nivell que volen atorgar al debat polític i especialment a l'argumentari dels que volen votar sí. Com es pot afrontar una decisió que se suposa té una importància cabdal per al futur dels ciutadans de la UE a partir d'un debat messiànic, on tota dissidència és castigada amb l'arraconament al costat dels empestats de la Unió?

Aquest tractat constitucional té coses bones, com també té coses dolentes, i és en l'exposició i confrontació d'aquests aspectes positius i negatius que el ciutadà hauria de poder-se fer una idea del que pensa cada partit o associació implicada en el debat. Cal que les opcions del sí i les del no es puguin mostrar obertament sense necessitat de recórrer a alarmismes i arguments paternalistes. La resta és, en primer lloc, fer un flac favor a la ciutadania i en segon terme a la credibilitat de la democràcia. Tampoc hi ajuda massa, cal dir-ho, que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) haja decidit que per a la informació sobre el referèndum i els posicionaments que es facen al voltant d'aquesta qüestió, mantindrà la tan criticada política de blocs electorals informatius. A ningú no se li escapa que aquest plantejament, més enllà de la desconfiança i menyspreu que llança damunt dels periodistes implicats, afavoreix d'entrada al sí, ja que la majoria de direccions dels partits promouen aquesta opció, i deixa en clara minoria els partidaris del 'no', que en aquesta qüestió no sols participen en la campanya els partits sinó també entitats i associacions diverses.

La conseqüència de simplificar el debat de forma tan radical és que, a l'estat espanyol, tot i ser el primer lloc on se celebrarà el referèndum, el nivell de coneixement sobre la Constitució és molt baix: un 33% dels enquestats no n'han sentit a parlar mai i un 55% "en coneix molt poc" els seus continguts, segons l'Eurobaròmetre de la CE.

Als nostres lectors

La batalla en el si del Partit Popular valencià, tot i que s'ha volgut soterrar durant alguns anys, ve de lluny. De fet, és intrínseca al mateix partit. Hi ha dues ideologies permanentment enfrontades: el conservadorisme tradicional dels provinents de l'extinta Aliança Popular –joventuts del partit incloses– i el liberalisme dels fills de la també extinta Unió de Centre Democràtic. Broseta i Agramunt. Camps i Zaplana. Alacant i València. I Fabra. Sempre Fabra, marcant territori a Castelló. Una baralla que ha estat molt ben amagada durant els anys en què Zaplana ha ocupat el palau de la plaça de Manises, i Aznar, la Moncloa. Ara, quan a la pèrdua del govern de Madrid s'ha unit el distanciament que Camps vol establir amb l'època i la manera de fer de Zaplana, les diferències han brollat sense aturador. La batalla d'avui és hereva de la d'ahir. L'espectacle continua.

Víctor Maceda, redactor